

از توئیتر تا فیس بوک

حسین مولایی ❖

همچنان که الگوهای ارتباطی به طور روزافزونی از مرزهای ملی فراتر می‌رود، آمار اتصال به اینترنت و کاربران آن نیز به طور تصاعدی در حال رشد است. انتشار پرشتاب اینترنت، ماهواره و فناوری های دیجیتالی، ارتباط همزمان میان بخشهای وسیعی از جهان را ممکن ساخته است. در نتیجه بسیاری از کنترل های ملی اطلاعات به چالش کشیده شده اند. همین امر سبب سوء استفاده از اینترنت و شبکه های مجازی گردیده است. چرا که کشور های غربی عمدتاً هدایت این شبکه ها را در اختیار دارند.

در این رابطه دو نکته از اهمیت اساسی برخوردار است. اول اینکه، شبکه های نوین اجتماعی به مانند بسیاری از پدیده های نوین اجتماعی محصول کشورهای صنعتی بوده و این کشورها در تلاش هستند، با استفاده از آنها الگوی اجتماعی و فرهنگی خود را به کشورهای دیگر تحمیل نمایند. دوم اینکه، کشورهای صنعتی به خصوص کشورهای غربی با برخورداری از منابع و امکانات وسیع تر در تلاش هستند با

استفاده از شبکه‌های نوین اجتماعی به ایجاد تحولاتی خودخواسته در کشورهای دیگر اقدام نمایند و یا تحولات و اعتراضات صورت گرفته را در راستای اهداف خود مدیریت نمایند. لذا امروزه رسانه‌های اجتماعی بیشتر از آن که منعکس کننده تغییرات اجتماعی باشند خود زمینه تغییرات را فراهم می‌کنند. در نتیجه مسیر یکسویه‌ای از دخالت در کشورهای در حال توسعه به واسطه شبکه‌های نوظهور اجتماعی نمود یافته است. نمونه چنین دخالت‌هایی را می‌توان در کوبا، تحولات کشور-های عربی، اوکراین و... مشاهده نمود. حال آنکه حوادث بعد از انتخابات 1388 توجه ویژه به این مسئله را بسیار حیاتی کرده است.

*** کارکرد شبکه های اجتماعی نوین**

امروزه فراگیری اینترنت و فن‌آوری‌های جدید ارتباطی و اطلاعاتی، موجب ظهور فضای مجازی در کنار جهان واقعی شده که این امر، معادلات و الگوهای ارتباطات سنتی، تولید، انتقال و مصرف اطلاعات را به هم زده و موجب تغییر در آن شده است. چنین فضایی که به عنوان واقعیت مجازی يك پارچه، در نظر گرفته می‌شود، از ویژگی‌هایی چون بی‌مکانی، فرا زمان بودن، صنعتی بودن محض، عدم محدودیت به قوانین مدنی متکی بر دولت- ملت، قابل دسترسی بودن همزمان، روی فضا بودن، برخورداری از فضاهای فرهنگی، اعتقادی، اقتصادی، سیاسی و ... برخوردار است. چنین فضای مجازی گسترده، شبکه‌های اجتماعی [1] را ایجاد کرده‌اند. شبکه اجتماعی مجازی یا شبکه اجتماعی اینترنتی، وب سایت

یامجموعه‌ای از وب سایت‌هایی است که به کاربران امکان می‌دهد، علاقه‌مندی‌ها، افکار و فعالیت‌های خود را با یکدیگر به اشتراک بگذارند؛ وبلاگ‌ها [2]، فیس بوک [3]، توئیتر [4]، یوتیوب [5]، پادکست [6] از جمله شبکه‌های اجتماعی مجازی هستند.

مسئله اساسی در رابطه با این شبکه‌های نسبتاً نوظهور مدیریت و بهره‌برداری صحیح از آنها است. به دلیل گسترش روزافزون دامنه استفاده از این شبکه‌ها، توجه کافی به این عرصه از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است. [7] چراکه حتی اگر این شبکه‌ها برای راه‌اندازی مستقیم شورش‌ها و ناامنی‌ها نیز به کار گرفته نشوند، به صورت هوشمندانه‌ای فرهنگ بومی کشورهای در حال توسعه را مورد هدف قرار داده‌اند که این پروسه در نهایت منجر به شکاف عمیق فرهنگی و نارضایتی خواهد شد.

بسیاری‌ها مدعی‌اند، عصر حاضر عصر انقلاب رسانه‌های اجتماعی است و با افزایش تعداد کاربران اینترنتی، رسانه‌های اجتماعی به حاکمان تقریباً بلامنازع عرصه اطلاع‌رسانی و در پی آن مدیریت افکار عمومی تبدیل خواهند شد. امروزه رسانه‌های اجتماعی بیش از رسانه‌های جمعی و در فضای مجازی در ارتباط لحظه به لحظه با افکار عمومی هستند، برای مثال توئیتر دریایی از اطلاعات شاهدان عینی است که به سرعت اطلاعات را ثبت می‌کنند و انتشار می‌دهند و یا یوتیوب آماج تصاویر و ویدیوهای قرار می‌گیرد که توسط شهروندان تهیه شده و برای گسترش آنها گزینه‌ای جز این رسانه‌ها نیافته‌اند. وبلاگها پذیرای

اطلاعاتی می شوند که از فیلتر هیچ دروازه بان خبری عبور نکرده اند، فیسبوک غرق محتوایی می شود که بارها و بارها به اشتراک گذاشته شده است. اینها همه گواه این است که رسانه های اجتماعی شیوه دریافت، ارسال، تولید و به اشتراک گذاشتن محتوا را تغییر داده اند. این رسانه ها در جمع آوری، تولید و انتشار اطلاعات گوی سبقت را از رسانه های جمعی ربوده اند، این موضوع در کشورهای که دسترسی بیشتری به اینترنت دارند، پر رنگ تر است. رسانه های اجتماعی امروز به عنوان عامل تحولات و تغییرات عصر حاضر هستند، رسانه هایی که قرار است جای رسانه های جمعی را بگیرند، زیرا مخاطب رسانه های اجتماعی که در قالب این شبکه ها کار می کنند، نه تنها منفعل نیستند، بلکه مخاطب خود درگیر تولید محتوا و انتشار آن است. اما با تمام این ویژگی ها، اگر جریان خاصی هدایت این رسانه ها را بر عهده بگیرد و یا بر موج این رسانه ها سوار شود به راحتی می تواند بر اهداف خود دست یابد. لذا رس شبکه های اجتماعی بیش از آن که منعکس کننده تغییرات اجتماعی باشند خود زمینه تغییرات را فراهم می کنند. این امر زمانی خطر آفرین می شود که کشورهای غربی با استفاده از این امر اقدام به دخالت در جوامع دیگر می نمایند و تحولات اجتماعی صورت گرفته را در مسیر دلخواه خود هدایت می کنند.

مداخله در کوبا *

در رابطه با کشور کوبا به دلیل درگیری‌های ایدئولوژیکی که بین این کشور با ایالات متحده و کشورهای غربی وجود دارد، مشاهده می‌شود که شبکه‌های نوین اجتماعی به ابزاری برای دخالت کشورهای بلوک غرب در این کشور بدل گردیده است. برای نمونه دولت آمریکا برای دامن زدن به ناآرامی و تشویق مخالفان در کوبا یک شبکه اجتماعی طراحی و راه اندازی کرده بود که در فاصله سال‌های 2009 تا 2012 فعال بوده و تعداد مشترکان آن به 40 هزار نفر رسیده بود. دولت آمریکا برای پنهان کردن این اقدام خود از چندین شرکت پوشش و واسطه استفاده کرده تا ظاهراً ارتباطی بین این شبکه اجتماعی با دولت ردیابی نشود. بودجه این طرح از طریق اداره کمک به سازمان توسعه بین‌المللی آمریکا پرداخت

می‌شد که معمولاً به عنوان نهادی برای کمک به پروژه‌های بشردوستانه در سطح جهان شناخته می‌شود. هدف این طرح ایجاد يك شبکه ارسال پیامك مثل شبکه توئیتر بود که مردم و به خصوص ناراضیان در کوبا با استفاده از آن بتوانند از کنترل شدید دولت کوبا بر شبکه اینترنت بگریزند. این شبکه ارسال پیامك که «زون زونئو» نام داشت اصطلاحاً «توئیتر کوبایی» نام گرفته بود که در اصطلاحات محاوره‌ای در کوبا "صدای مرغ مگس خوار" معنی می‌دهد. [8] رسانه‌ای شدن این بحث سبب بروز اعتراضات متعددی گردید و نقش رسانه‌های نوین را آشکارتر نمود.

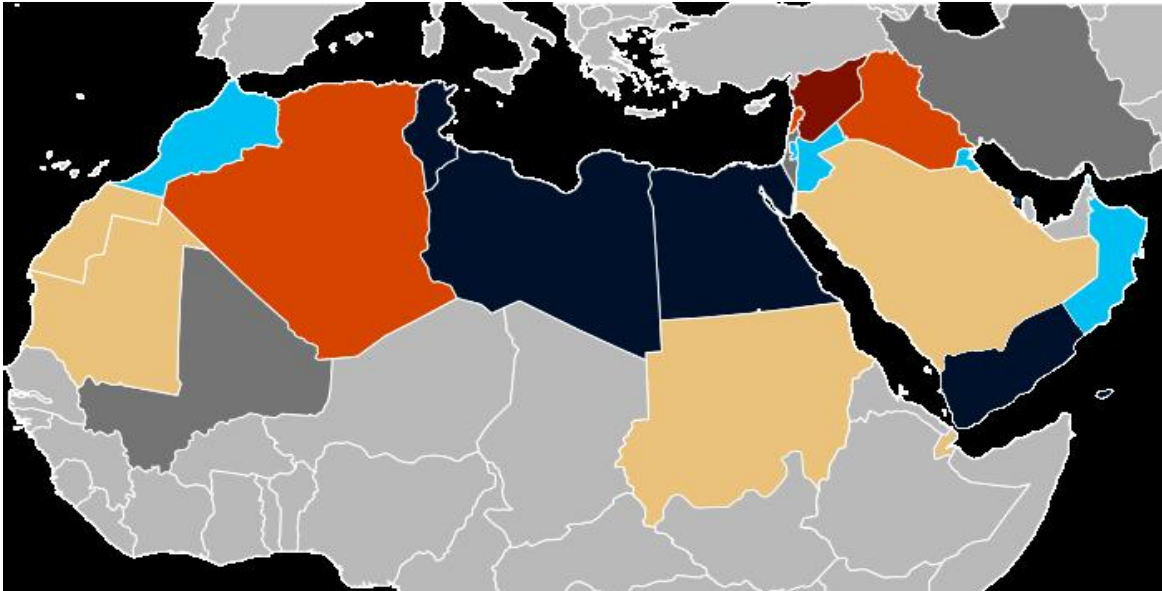
مدیر سازمان توسعه بین‌المللی ایالات متحده (USAID) در صحن مجلس سنا تلاش کرد، ایالات متحده را از ایجاد يك «شبکه اجتماعی» به منظور ایجاد اغتشاش در کوبا تبرئه کند. [9] در طول جلسه رسیدگی کمیته روابط خارجی مجلس سنای آمریکا در تاریخ هشتم آوریل 2014 که به منظور بررسی بودجه سازمان USAID برگزار شده بود، "رجیو شاه" مدیر این سازمان تلاش کرد تا افشاگری‌های رسانه‌ها در خصوص استفاده از شبکه های اجتماعی برای ایجاد اغتشاشات در کوبا را با بیان این مطلب انکار کند که اجرای پروژه «شبکه اجتماعی» برای کوبایی‌ها عملیات مخفیانه نبوده، بلکه تنها عملی «خردمندانه» بوده انکار کند. این پروژه در سال 2009 به عنوان يك شبکه ارسال پیامك با نام «زون زونئو» آغاز شد و در سال 2012 عملیاتی شد تا کاربرانی را که در کوبا زندگی می‌کردند را به خود جذب کند و آنها را به ایجاد شورش در این جزیره تحریک کند. پاتریک لیهی، سناتور دموکرات - که از سال 2012 رئیس موقت مجلس سنای ایالات متحده بوده است - در شروع سؤالات خود از مدیر

سازمان USAID تکرار کرد که: دولت آمریکا ده تا پانزده میلیون دلار بودجه برای برنامه های به اصطلاح دموکراتیک در کوبا به سازمان توسعه بین المللی آمریکا (USAID) تخصیص داد. این بودجه ظاهرا مدام در حال افزایش است [10]. افشاگری های صورت گرفته به خوبی نشان از استفاده ابزاری و يك سویه از شبکه های نوین اجتماعی دارد که تغییر فرهنگ کشورهای در حال توسعه به عنوان بسترساز نارضایتی های اجتماعی و سرنگونی دولت های مستقل و مخالف غرب را در دستور کار خود قرار داده است. این در حالی است که استفاده از شبکه های اجتماعی نوین به روزترین ابزار برای مداخلات غربی ها محسوب می-گردد.

* تحولات کشورهای عربی

شبکه‌های اجتماعی جدید زمینه را برای بین‌المللی کردن قیام‌های سال 2011 کشورهای عربی فراهم کرده و از طرفی میان شهروندان عرب و جامعه بین‌الملل پل ارتباطی ایجاد کردند. فضای مجازی به جنبش‌های اجتماعی کمک کرد تا بدون داشتن سازمانی منسجم فعالیت هایشان را سازماندهی کنند، جنبش‌هایی که فاقد منابع مالی غنی و ساختارهای قدرتمند بودند [11]. در مصر، تونس و... فعالان اجتماعی و مدنی با استفاده از فضای مجازی دیدگاه‌های خود نسبت به وقایع مختلف را به اشتراک می‌گذاشتند. رسانه‌های جدید اجتماعی در کشورهای عربی تا حدودی توانسته ناکارآمدی رسانه‌های سنتی را جبران کنند.

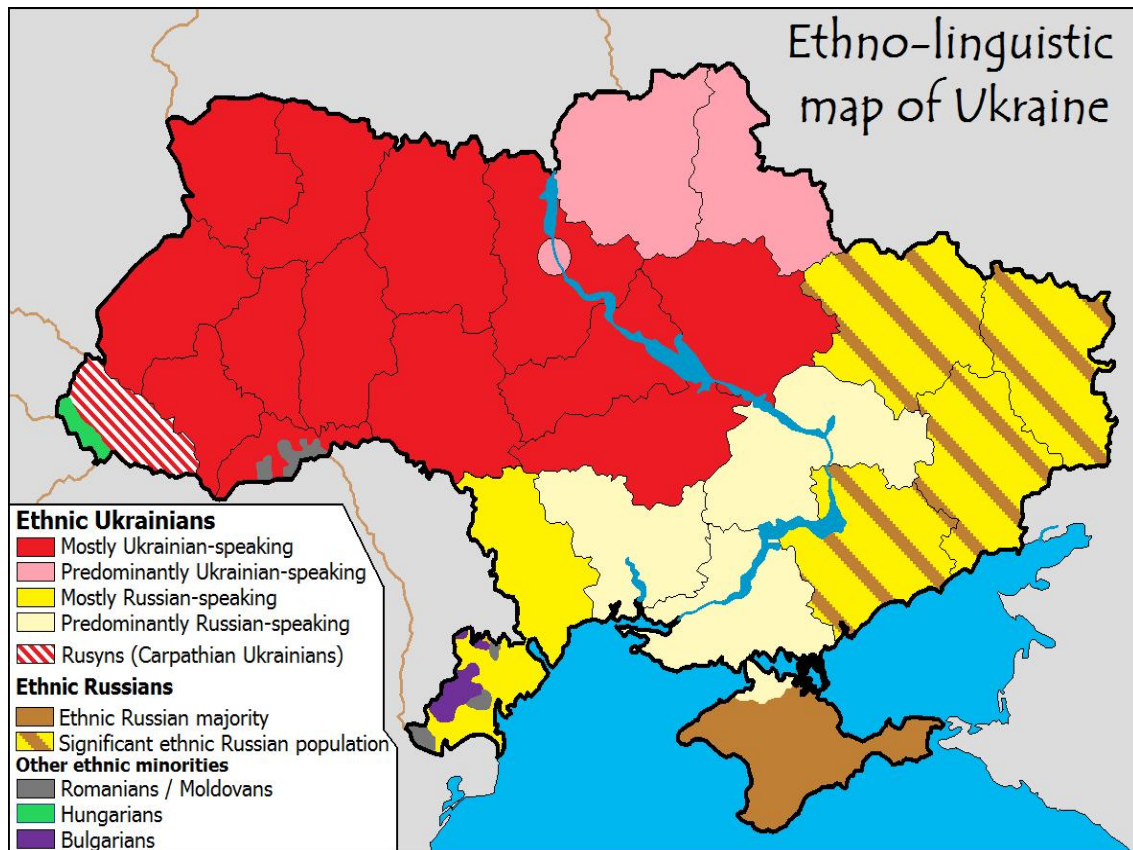
با وجود اینکه رسانه‌های اجتماعی در مصر، تونس و... توانستند تجمعات اعتراض آمیزی را علیه مبارك، بن علی و... سازماندهی کند اما

نقش آنها در فرایندهای سیاسی چون انتخابات و جهت‌دهی به اقدامات بعدی معترضین همیشه با خواست‌های واقعی انقلابیون هماهنگ نبوده است. اگر نگاهی دقیق‌تر به تحولات مصر داشته باشیم، آمریکایی‌ها این ادعا را مطرح می‌کردند که شبکه‌های اجتماعی از جمله توئیتر نقش مهمی در شنیده شدن صدای مردم مصر داشته است، آنها معتقدند همکاری این شبکه‌های اجتماعی با غول اینترنتی گوگل باعث ایجاد امکان اشتراك صوتی فایل‌ها از طریق ایمیل صوتی شده است. در این رابطه وزیر خارجه سابق ایالات متحده یعنی خانم هیلاری کلینتون به صورت صریح در هنگام بازدید از میدان التحرير قاهره اشاره کرد که "برای من دیدار از جایی که يك انقلاب، متاثر از شبکه توئیتری در آن رخ داده و بر کل جهان تاثیر داشته بسیار افتخار آمیز است." [12] اشاراتی از این دست، از اهمیت این حوزه، جهت فعالیت رسانه‌ای برای برخورد با نظام‌های معارض در ادبیات سیاسی آمریکا پرده برمی‌دارد.

در این میان برخی از تحلیلگران غربی اصرار دارند که بگویند شبکه‌های اجتماعی نقش مهمی در تحولات دمکراتیک در کشورهای عربی ایفا کرده‌اند و بر نقش رسانه‌های اجتماعی به ویژه فیس بوک در بسیج و تشدید قیام مردمی در مصر بسیار تاکید دارند. به طوری که برخی از آنها، قیام مردم مصر را "انقلاب رسانه‌های اجتماعی" توصیف کرده‌اند یا آن را به «انقلاب فیس بوکی» تشبیه می‌کنند و تلاش دارند تا این تغییرات و تحولات را بجای اراده مردمی به قابلیت‌ها و ظرفیت‌های شبکه‌های اجتماعی از جمله فیس بوک و توئیتر نسبت دهند. با وجود اینکه نقش شبکه‌های نوین اجتماعی در وقوع انقلاب‌های عربی را نمی‌توان

انکار کرد اما مقایسه ناآرامی های اوکراین، با انقلاب های عربی نشان می دهد صرف مخاطب رسانه های اجتماعی بودن کافی نیست، بلکه باید يك جریانی قوی تر در پشت پرده و موافق رای و نظر مخاطبین باشد تا تغییرات مدنظر آنها عملی شود. یعنی تا مادامی که سردمداران کشورهای عربی همسو و موافق با سیاست های آمریکا و متحدان آن هستند، هر نوع تغییر مدنظر انقلابیون و مردم ممکن نخواهد بود. بدین معنی که متاسفانه اکثر شبکه های نوین ارتباطی تنها ابزاری برای تامین مصالح کشورهای غربی محسوب می گردد.

***تحولات اوکراین**

نمونه متاخر و بارز نقش شبکه های اجتماعی در هدایت افکار عمومی انقلاب اوکراین است، اوکراین بطور مکرر بعد از فروپاشی «اتحاد جماهیر شوروی»، بصورت پاندولی بین بلوک شرق و غرب در حال نوسان بوده است. مهمترین نموده های کشمکش اوکراین بین قدرت های سنتی بین الملل، مربوط به "انقلاب نارنجی اوکراین" در 2004 م. و اعتراضات اخیر ضد دولتی - نوامبر 2013- می شود. بلوک غرب یکبار در سال 2004 از نسخه انقلاب های رنگی برای ایجاد تحولات در اوکراین استفاده کرده بود که با ناکارآمدی آن مواجه شد، حالا نوبت استفاده از روش جدید ناآرام سازی و سپس سوار شدن بر موج جدید است و چه راهی بهتر و کم هزینه تر از شبکه های اجتماعی. نقش شبکه های اجتماعی در ایجاد

ناآرامی‌های اجتماعی اوکراین به حدی است که برخی کارشناسان، وضع اوکراین را «انقلاب فیس‌بوکی و توئیتری» نامیده‌اند. اما حقیقت مهم آن است که قدرت‌های خارجی از این شبکه‌ها برای ایجاد و حفظ ارتباط با معترضان و هدایت غیرمستقیم آنها استفاده می‌کنند. سایت‌های فراوانی به طور مستقیم وضعیت ناآرام خیابان‌های کیف را پخش می‌کنند که برای دولت‌های غربی همچون يك مشاهده حضوری مستقیم است.

در این رابطه نه تنها شروع عمده این ناآرامی‌ها با تحرکات شبکه‌های نوین اجتماعی آغاز گردیده، بلکه توئیتر در ناآرامی‌های اوکراین، بیشتر به حوزه اطلاع‌رسانی به جهان و جلب توجه جهانیان به اوکراین مشغول به کار بوده است. در همین راستا اکثر صفحات توئیتر مرتبط با شورش‌های در کلیت امر نقش رسانه‌-اوکراین نیز به زبان انگلیسی فعالیت می‌کنند. فعالیت‌های اجتماعی در هدایت جریان‌های سیاسی و اعتراضات بر هیچ کسی پوشیده نیست، طوری که کشورهای غربی با هدایت و مدیریت تحولات اجتماعی در اوکراین، این کشور را عملاً به مرز تجزیه و در نهایت به جنگ داخلی کشانده‌اند. [13] این مسئله نشانگر نقش ویژه‌ای است که شبکه‌های اجتماعی به خود گرفته‌اند.

*** شبکه های اجتماعی نوین در انتخابات دهم ریاست جمهوری**

امروزه شبکه‌های نوین اجتماعی به عنوان ابزارهای نوین ارتباطی به اوج گسترش خود رسیده‌اند، طوری که کوچکترین حوادث در سطح بین المللی را تحت پوشش قرار می‌دهند. این شبکه‌ها در ایران همانند سایر کشورها، منتهی به دور از فرهنگ و الگوی ملی و مهمتر از آن، خارج از سیاست‌های موثر دولتی رشد یافته‌اند. در این راستا دولت نه تنها مبدع برنامه خاصی در این زمینه نبوده، بلکه عمدتاً تحت تاثیر واقعیت‌های صورت گرفته با توجه به افزایش استفاده از يك ابزار نوین مجبور به پذیرش يك پدیده خاص و ایفای نقش انفعالی در قبال آن بوده است. اهمیت این مسئله تا جایی است که تقابل به وجود آمده عملاً سبب شکل‌گیری يك تضاد فرهنگی گردیده است. لذا توجه ویژه به این عرصه و استفاده فعالانه از شبکه‌های اجتماعی برای ارتقای فرهنگ و امنیت ملی برای مقابله با دشمنان ایران اسلامی اجتناب‌ناپذیر می‌رسد.

انتخابات دوره‌ی دهم ریاست‌جمهوری گسترده‌ترین حضور فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی در عرصه‌ی سیاست در ایران بود که شدیدترین تهدیدات علیه امنیت ملی را به ظهور رساند. در این دوره شاید جدی‌ترین تجربه‌ی استفاده از اینترنت و شبکه‌های اجتماعی مثل فیس‌بوک، توئیتر، یوتیوب، فرندفید و مانند آنها بر علیه دولت و منافع ملی بروز کرد. در طی این برنامه طراحی شده عملاً کشورهای غربی مسیر تحولات کشورمان را در دست داشتند و فراتر از آن با ایجاد شایعه و سناریوسازی بر موج تحولات بعد از انتخابات سوار بودند. در نتیجه زمانی که شایعه عدم صحت و سلامت انتخابات مطرح گردید، به سرعت در شبکه‌های

اجتماعی گسترش یافت و در نهایت به عاملی اساسی برای ادامه اعتراضات، خشونت‌ها و هنجار شکنی‌ها بدل گردید. در این میان نیز کشورهای غربی به عنوان کشورهای مسلط به این عرصه حداکثر استفاده را از این ابزار نوین بردند. لذا امید می‌رود با فرهنگ سازی در راستای استفاده از این ابزارهای نوین و اتخاذ سیاست‌های مکفی موانع لازم در مقابل هجمه‌ها و فعالیت‌های آزادانه بیگانگان ایجاد گردد.

***جمع بندی و نتیجه گیری**

وبلاگ، فیس بوک، توئیتر و... از جمله نرم افزارهایی هستند که قابلیت شبکه سازی وسیعی در اینترنت ایجاد کرده اند. این شبکه ها با توجه به

ساختار ویژه خود در مرحله اول تغییر فرهنگ کشورهای در حال توسعه و در مرحله بعد ایجاد نارضایتی‌های اجتماعی و مدیریت این نارضایتی‌ها را در دستور کار خود دارند. علاوه بر این، این شبکه‌ها به عنوان ابزارهای نوین کشورهای غربی، اقدامات خود را به فضای واقعی جامعه نیز تسری داده و هماهنگی و سازماندهی بسیاری تجمع‌های سیاسی و اعتراضی بر ضد دولت هدف را برعهده می‌گیرند. این فعالیت‌ها در کشور ما نیز مشهود بوده، طوری که حوادث بعد از انتخابات 1388 نمود بارز و عبرت-انگیز آن می‌باشد. لذا به نظر می‌رسد این عرصه می‌بایستی مورد توجه جدی قرار گیرد.

پی نوشتها:

1. به مجموعه ای از افراد که به صورت گروهی با یکدیگر ارتباط داشته و مواردی مانند اطلاعات، نیازمندی‌ها، فعالیت‌ها و افکار خود را به اشتراک بگذارند، شبکه‌های اجتماعی گویند
2. وبلاگ را به عنوان صفحه ای اینترنتی با حداقل یا هیچ نوع ویرایش خارجی تعریف می‌کنند که به ارائه تفسیری آنلاین پرداخته، به طور ادواری به روز شده، با ترتیب زمانی معکوس

نشان داده می شود و لینک هایی را به دیگر منابع آنلاین می دهد. شبکه وبلاگستان هر جامعه، بازتاب منحصر به فردی از ویژگی های خاص فرهنگی، سیاسی و تاریخی آن جامعه خواهد

3. فیس بوک هم يك شبکه اجتماعی مجازی با دسترسی آزاد است که کاربران می توانند پس از عضویت در آن، علاوه بر اطلاعات شخصی و شغلی خود، تصاویر، فیلم ها و اخبار را هم به سادگی در اختیار دیگر کاربران بگذارند. مارك زوکربرگ متولد 4891 میلادی در شهر نیویورک آمریکا مؤسس و گرداننده رسمی شرکت فیس بوک است. بنابر سایت ویکی پدیا، این یهودی زاده که به گفته خود ملحد می باشد، نسخه نرم افزاری فیس بوک را در سال 4002 میلادی، در زمان تحصیل در دانشگاه هاروارد به نام خود ثبت نمود.

4. توئیتر هم يك سرویس به اصطلاح میکرو بلاگینگ است که با شعار چه کار می کنید؟ " (What are you doing)" در مارس 6002 پا به عرصه وجود گذاشت. هدف اصلی توئیتر فراهم کردن این امکان بود که کاربران اینترنت بتوانند در هر لحظه و به سادگی اتفاقاتی را که در اطرافشان در حال وقوع است، در فضای مجازی منتشر کنند.

5. یوتیوب یکی از مهم ترین سایت های وب 2 و معروف ترین سایت به اشتراك گذاری ویدیو است. یوتیوب به وسیله چاد

هرلی، استیون چن و جواد کریم به وجود آمد که هر سه از کارمندان شرکت Pya Pal بودند. دامنه یوتیوب دقیقاً در 51 فوریه 5002 ثبت شد و سایت به تدریج در ماه های بعد راه اندازی شد. شش ماه بعد در ماه مه 5002 سایت به طور رسمی و عمومی افتتاح شد.

6. پادکست ها فایل های صوتی یا تصویری هستند که در اینترنت منتشر می شوند و کاربران می توانند مشترک آنها شوند.

7. اکنون فیس بوک سرشناسترین شبکه اجتماعی اینترنتی است که با استقبال بسیاری مواجه شده است. این شبکه بیش از پانصد میلیون جمعیت دارد که سومین منطقه پر جمعیت جهان پس از چین و هند به شمار می آید. در هر ثانیه هشت کاربر جدید در این سایت ثبت نام می کنند.

8. [JACK GILLUM](#), [DESMOND BUTLER](#) and [PETER ORSI](#), "US penned political satire in secret Cuban Twitter", **the seattle time**. April, 2014.

9. "U.S. Penned Political Satire In Secret Cuban Twitter", San Fernando Valley Sun Newspaper, 2013.

10. "[طرح آمریکا برای براندازی کوبا با استفاده از شبکه های](#)

[اجتماعی و پیامک](#)"، مشرق نیوز، 25 فروردین 1393،

(<http://www.mashregnews.ir/fa/news/300593>)

11. Marina Ottaway, "CRISIS IN THE MIDDLE EAST",2011, p:5. www.CarnegieEndowment.org,
12. Lloyd C. Gardner, The Road to Tahrir Square: Egypt and the United States from the Rise of Nasser to the Fall of Mubarak,2011, P:23.
13. Steven Woehrel ,Ukraine: Current Issues and U.S. Policy, **Congressional Research Service**, March 24, 2014, P: 2.